

1863.

dali um mánuðinn frá 1. degi ágúst. f. á. í þóknunarskyni fyrir aðstoð þá, sem hún lætur hinum sjúku í tæ þar á 20. aprilm. eyjunum.

Um leið og yður er kunngjört þetta, yður til leiðbeiningar, þá skal þess getið, að samkvæmt uppástungu yðar ber að greiða þóknun þessa af launum þeim, sem ákveðin hafa verið lækni-embættinu á Vestmannaeyjum, og taka hana af þeim helmingi þeirra, sem hingaðtil hefir verið óeyddur síðan embættið losnaði; því skal og við bætt, að svo hefir verið hlutast til, að þóknun sú, sem yfirsetukonunni eptir þessu ber frá 1. ágúst. f. á. til 31. f. m., en það eru 80 rd., hefir verið borguð út úr aðalféhirzlu ríkisins, og fæð síðan verið afhent N. N. Bryde, íslenzkum kaupmanni, og hefir sýslumanninum á Vestmannaeyjum í dag verið send ávísun uppá fæð, sem kaupmaður þessi hefir út gefið; en landfógetanum á Íslandi hefir einnig í dag verið ritað um að greiða þóknunina úr jarðabókarsjóðnum frá 1. degi þessa mánaðar.

28. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um styrk handa H. Krabbe, dr. med., til að rannsaka sullaveikina á Íslandi.

30. aprilm.

Eptir bænarskrá, er hingað hefir verið send og hið konunglega heilbrigðisráð hefir mælt fram með, hefir dómsmálastjórnin veitt H. Krabbe, dr. med., 500 ríkisdala ferðastyrk til þess að ferðast á þessu ári til Íslands til að rannsaka gjör sullaveiki þá, sem þar gengur, og stinga síðan upp á hinum hagfelldustu ráðum til að reisa skorður við sýki þessari.

Þetta er yður hérmeð kunngjört, og hefir landfógetanum á Íslandi í dag verið ritað um að greiða þessa 500 rd. úr jarðabókarsjóði Íslands þegar Krabbe doktor æskir þess. Um leið skorar dómsmálastjórnin á yður að hlutast til um, að yfirvöldin sýni Krabbe doktor, meðan hann dvelur í suðurum-

1863. dæminu, þá greiðvikni og láti honum í tæ þá aðstoð við rann-
30. aprílm. sóknir hans, að sem bestur árangur geti orðið af ferð hans¹.

4. maím. **29. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptsyfirvaldanna á Íslandi, um próf í íslenskri tungu.**

Eftir þegnlegri uppástungu dómsmálastjórnarinnar hefir hans hátign konunginum þóknast, 8. d. febrúarm. þ. á. allra-mildilegast að úrskurða:

að próf það í íslenzku máli, sem þeir menn, er sækja um að verða embættismenn á Íslandi, en ekki eru Íslendingar, eiga að ganga undir samkvæmt allrahæstum úrskurðum 8. aprílm. 1844 og 27. maím. 1857, skuli aukið á þann hátt, að auk hins munnlega prófsins sje einnig haldið skriflegt próf, og að hið munnlega prófið sé haldið í heyranda hljóði, og séu við það tveir prófdómendur, sem einnig taki þátt í að dæma um hið skriflega prófið; skuli það falið dómsmálastjórninni að gjöra þær ráðstafanir, sem þörf er á í þessu efni, eftir að hafa ráðgast um það við kirkju- og kennslustjórnina.

Um leið og konungsúrskurður þessi er hærmeð birtur yður, herra stiptamtmaður, og yður háæruverðugi herra, yður til leiðbeiningar og til þess þér kunngjörð hann með tilliti til þess, að hinn fasti kennari í íslenzku við skólann í Reykjavík getur samkvæmt konungsúrskurði 27. maím. 1857 haldið próf það, sem hér er um rætt, þá skal því við bætt, eftir að búið er að skrifast á um málið við kirkju- og kennslustjórnina, að skriflega prófið á að vera í því fólgið: að snúa úr dönsku á íslenzku grein nokkurri, er sá tiltekur, er prófar, og skulu eigi prófdómendurnir eiga neinn þátt í að taka til greinina, en þeir skulu í hvert skipti, er prófið verður haldið í Reykjavík, kosnir

¹) Sama dag var og amtmönnunum í hinum umdæmunum á Íslandi ritað á sama hátt um að sjá um, að Krabbe doktor yrði sýnd greiðvikni og aðstoð í þeirra umdæmunum.